

La sanitat és un dret universal. Tenir accés a una atenció sanitària en condicions d'igualtat és una de les pedres angulars sobre les quals, sempre des de governs socialistes i de caire progressista, hem construït el nostre Estat del Benestar. I també, malauradament, una de les preses més fàcils per a la dreta espanyola i valenciana en el seu intent continuat per desmantellar aquest sistema de benestar per a tots. Els exemples són clars i múltiples: des de la Llei General de Sanitat originària impulsada pel socialista Ernest Lluch fa 30 anys, l'Estat espanyol va construir un model sanitari que ha estat, durant anys, l'enveja de molts... fins que van arribar els governs del Partit Popular, a Espanya i el País Valencià, per reduir plantilles, maquillar llistes d'espera, privatitzar centres sanitaris o negar l'atenció sanitària –reconeguda com a dret fonamental de totes les persones sense distincions- a les persones immigrants que no han pogut regularitzar la seua situació. Però no cal anar tan lluny: aquesta mateixa setmana hem pogut comprovar novament en carn pròpia les dues postures antagòniques al respecte per part dels governs progressistes i la dreta de sempre, per més que pretenga disfressar-se, de Castelló.

Aquesta setmana, el president de la Generalitat, Ximo Puig, i la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, Carmen Montón, han presentat el pla estratègic de salut de la Comunitat, amb el qual el Consell valencià pretén recuperar els valors de universalitat, igualtat d'oportunitats i qualitat en l'atenció que mai haurien d'haver desaparegut de la sanitat pública valenciana. Una fulla de ruta amb prop de 300 accions concretes, avaluable per experts, per a posar per davant de tot les persones amb una especial cura en l'atenció primària.

Mentrestant, a l'altre costat de la balança tenim un Partit Popular que, mentre al Govern central intenta per tots els mitjans que el País Valencià no retorne la universalitat de la sanitat a totes les persones, en la província de Castelló, el president de la Diputació Provincial, Javier Moliner, fa un ús partidista i mesquí de la institució que representa en una qüestió particularment delicada com és el tractament a malalts de càncer i la compra de l'accelerador lineal; un aparell que sabien bé que acabaria la seua vida útil i no van invertir ni un euro propi en evitar la situació en la que ens trobem des de fa ja més de cinc mesos. Actuació a la qual se suma, segons publiquen esta setmana els mitjans de comunicació, la retirada dels serveis jurídics de la Diputació al consorci hospitalari provincial. Dos exemples més que, per a la dreta, qualitat, la igualtat i la universalitat no han estat mai en la seua concepció de la sanitat pública.